

בס"ד. יום ב' דראש השנה, ה'תשי"ג.

בלתי מוגה

א. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה, ואח"כ אמר:]
 כיון שכללות סעודה זו (בסיומו של יום ב' דראש השנה) היא דבר
 חידושי, יכולים להוסיף בזה עוד חידוש — שכל הקהל יאמרו "לחיים",
 ויבקשו ברכה כו', וע"י ההתכללות ("אז מ'ועט זיך כולל זיין") עם
 הכלל, כל אלה שנמצאים כאן, ובכל העולם כולו — יפעלו זאת.
 [אחרי אמירת לחיים, צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן ניגון
 ה"בינוני", וניגון כ"ק אדמו"ר הזקן].
 אח"כ ברך כ"ק אדמו"ר שליט"א על הכוס, ולאחר ברכת המזון
 נתן בידו הק' לכל המסובים מ"כוס של ברכה"].

* * *

ב. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר מאמר ד"ה היום הרת עולם.

* * *

ג. כיון שבנ"י מבקשים מהקב"ה — וע"י בקשתם פועלים זאת
 — שתהי' ההמשכה מבחי' "תחלת מעשיך", היינו, לא רק מבחי' שענינה
 גילוי לזולתו, ואפילו לא רק מבחי' הגילוי לעצמו, אלא גם מבחי' עצם
 האור, ולמעלה יותר, מבחי' העצמות ממש, ומשם יומשך למטה בעוה"ז,
 היינו, שההשפעה הגשמית תהי' "מידו המלאה כו' והרחבה", מצד הבלי
 גבול דבחי' העצמות (כמדובר לעיל בהמאמר²) —

הנה הכלי לזה — עי"ז שפועלים בנוגע לעבודה דר"ה (שעל ידה
 נעשית ההמשכה מבחי' "תחלת מעשיך", כנ"ל בהמאמר), שההתעוררות
 דר"ה וההחלטות טובות שמחליטים בר"ה יומשכו בפועל בכל השנה,
 היינו, שהעבודה דקיום התומ"צ בכל השנה תהי' כמו שהיא מצד
 ההתעוררות דר"ה,

וכאשר העבודה היא באופן שבכל השנה נרגשת ההתעוררות דר"ה,
 פועלים כן גם למעלה — שההמשכה ד"תחלת מעשיך" בר"ה תומשך
 במציאות העולם למטה גם בגשמיות.

(1) ראה שיחת יום ב' דר"ה דאשתקד

(2) לעיל ע' 3 ואילך.

בתחילתה (ת"מ ח"ד ע' 8).

ד. וכיון ש"אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה"³ — הרי כאשר מחליטים בר"ה להמשיך את ההתעוררות דר"ה בכל השנה, אזי נידונין לפי "אותה שעה", להיות ההמשכה הגשמית, בבני חיי ומזונא רויחא, באופן של בלי גבול, כפי שהוא מצד הבלי גבול דבחי העצמות.

והענין בזה — כידוע שאצל בני"א באה הגשמיות מן הרוחניות, כמ"ש⁴ "כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב", והיינו, שהענין ד"חק לישראל", מלשון "הטריפני לחם חוקי"⁵, דקאי על הענינים הגשמיים⁶, נמשך מה"משפט לאלקי יעקב", האלקות דיעקב⁷, דקאי על הענינים הרוחניים⁸.

ולכן, כאשר ישנו הענין ד"תחלת מעשיך" ברוחניות, שזוהי ההחלטה שההנהגה בכל השנה תהי' בהתאם להתעוררות דר"ה, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה⁸ — אזי נעשה כן גם בגשמיות, שההשפעה הגשמית היא באופן של בלי גבול,

ונכתבין ונחתמין לאלתר בספרן של צדיקים⁹, כתיבה וחימה טובה לשנה טובה ומתוקה, בתוך כלל ישראל.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן "ניע זשוריצי כלאָפּצי"].

* * *

ה. [אחרי תפלת ערבית והבדלה — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אע"פ שענין ההבדלה, "המבדיל בין קודש לחול", הוא התעלמות הקדושה דשבת ויו"ט, מ"מ, הרי הכוונה בהתעלמות זו היא — בשביל שיהי' החיפוש אחר קדושת שבת ויו"ט, כמשל האב המסתיר את עצמו מבנו כדי שיחפשונו כו"¹⁰.

וענין זה נקל יותר מיד לאחרי ר"ה, כיון שהעבודה דר"ה מהוה נתינת כח שבכל השנה יוכלו לחפש ולמצוא את הענינים דר"ה.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) יתן השי"ת שיהי' ענין החיפוש כו',

(7) ראה לקו"ת שם נו, א.

(8) קידושין מ, א.

(9) ראה ר"ה שם.

(10) ראה לקו"ת פ' ראה יט, ג. דרושי

סוכות פב, רע"א. ועוד. שער האמונה

לאדמו"ר האמצעי בהקדמה (ב, ב ואילך).

המשך תרס"ו ע' רמח ואילך.

(3) ר"ה טז, ב. הובא בפרש"י עה"ת וירא

כא, יז.

(4) תהלים פא, ה. וראה ביצה טז, רע"א.

(5) משלי ל, ח. ביצה שם. וראה לקו"ת

דרושי ר"ה נד, ד. נה, סע"ד. ד"ה כי חק תשי

ספ"ז (סה"מ תשי" ע' 15).

(6) ד"ה כי חק שם. ועוד.

ובלשון הכתוב¹¹: "דרשו הוי", ואז יהי "בהמצאו"; שיהי "קראוהו",
ואז — "בהיותו קרוב".

כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

---

(11) ישע'י נה, ו. וראה ר"ה יח, א. וש"נ.